

BARABÁS ZOLTÁN

Ne nézd

*Ne nézd a halott arcát.
Ne nézd, mert ez volt
a te városod, ahova anyád
szült, ahol a Holnaposok
sok-sok éjszakát átgajdoltak,
s ahol a tökrészeg katona-
tiszték hajnalonta felkészkedtek
a puccos vendéglőktől ódon lebujokig
pendliző ócska szemetes kocsi,
mely mindig az Ezredévi
Emléktérrel átellenben,
örökké a Körösben
kötött ki.*

*Ne nézd. Ez volt Nagyvárad,
a divina dolce. Hallgasd
inkább a távolba veszett
nótát: „Gacsaj Pista nagy
legény volt.” Igen: Ady
nagy kedvvel kántálta
megannyi hajnalkurjantásig.*

*Vándor, vedd tudomásul:
neked csak a könnyűszerrel
idézőjelbe tehető, sántácska
jelen maradt, megannyi sallang
és feledhető, talmi díszletlebegés.
Intelek: ne nézd a halott
kisimult ábrázatát. Ő volt.
Inkább azt kérdezd:
te még lehetsz?*

Haiku XIV.

*Szél bogozza árnyékomat
az öreg ház kopott tövéhez.
Örökbe adjam neki is?*

2015. május 24-én, életének hatvanharmadik évében elhunyt Barabás Zoltán költő,
a nagyváradai Várad folyóirat alapító szerkesztője és a Partiumi Író-tábor főszervezője. Emlékét kegyelettel megőrizzük.

Legalább a mát...

Bertha Zoltán barátomnak ajánlom
baráti öleléssel, a hatvanadikra

*Ne az önjelölteket.
Ne a mellébeszélőket.
Ne a kézzel tapintható gyűlöletet.
Ne a lelki Trianont éljenzőket.
Ne a testi albérletben tengődőket.
Ne az aljas kis spicliket.
Ne őket.*

*Ha már alkonyi
felkentjeink mindent elvesznek,
legalább a mát, a mai
napot hagyd meg
nekünk,
Uram.*

Hiánya velem

*Haikuszerű
az egész. Nem megy
az alvás.*

*A balkonon
fáradt, útra kész
vadpetúniák.*

*Belélegzem
tétova illatukat.
Nem megy*

*az alvás.
Isten távol.
Hiánya velem.*